

245 szöveg: Losontzi Hányoki I., 1754
dallam: P. Davantès, Genf, 1562 (135. zsoltár)

1. U - ram, té - ged tisztel - lek
Mél - tó há - la - a - dás - sal.
Ál - dom ne - ved, míg é - lek,
Szép di - csé - ret - mon - dás - sal,
És hir - de - tem min - den - nek
Nagy vol - tát ke - gyel - med - nek.

2. Mert te voltál Istenem / Anyám méhétől fogva.
Felkölt a bűn ellenem, / Hogy törbe ejtsen fogva,
De lelked engem megszánt, / Rólam minden tőrt elhányt.
3. Igazságod palástját / Reám kiterjesztetted,
Szentlelkednek áldását / Bennem felgerjesztetted,
Hogy megújulást vegyek: / Hozzád hasonló legyek.